

АРЕШТУВАЛИ АНАТОЛІЯ ЛУПИНОСА

Київ (ПС УРП). — Тут 16-го травня групою осіб у цивільному на вулиці брутально схоплено голову Політичної Ради Української Міжпартійної Асамблеї, в минулому 21-річного політв'язня Анатолія Лупиноса. Його заштовхнули до авто і відвезли у невідомому напрямку. Пізніше з'ясувалося, що це була оперативна група МВС Києва. Лупиноса відразу ж засудили до п'яти діб арешту за організацію та проведення серії масових громадсько-політичних заходів, спрямованих на боротьбу за звільнення Степана Хмари та п'яťох інших ув'язнених у цій самій справі.

ВІШАНУВАННЯ ПОЛЯГЛИХ ВОЯКІВ

Глен Спей, Н.Й. — Тут в невідому, 26-го травня, на оселі „Верховина“ Братство кол. Вояків І- УД УНА, станиця Нью Йорк, влаштовує традиційне зеленосвятиничне вшанування поляглих воїнів — борців за волю України. Імпреза відбувається біля Могили-Пам'ятника з такою програмою: 10-та год. ранку — Богослужіння в Українських церквах; 12-та год. полудня — Соборна Панахида біля Могили-Пам'ятника; після Панахиди біля головного будинку — Апель комбатантів; о год. 1-й по полудні — спільний полуденок.

Цього самого дня о год. 2:30 по полудні відбудеться концерт квартету „Явір“ з України.

Відбулась міжнародна конференція про слов'янську драму

Оттава, Канада. — Від 2-4-го травня в Оттавському університеті відбулась міжнародна конференція присвячена слов'янській драмі, а зокрема аспектам інновацій. На конференцію запрошено доповідачів із Європи (України, Польщі, Росії, Чехословаччини, Югославії, Німеччини) та Канади й ЗСА. Присутніми на конференції були також троє драматургів: Ліна Костенко (з України), Тадеуш Ружевич (з Польщі) та Зоран Божович (з Сербії), які доповідали під час відкритої для гостей сесії.

Про українську драму доповіді мали: З Канади — Богдан Будурович, Ярослав Розумний, Яро Балан

НАРАДИ СТРИЯН

Нью Йорк. — Тут в суботу, 1-го червня, відбудуться наради стриян з приводу появи збірника стрийщини, які відбудуться в приміщенні НТШ, 63 Четверта авеню, від 11-ої год. ранку до 3-ої по полудні. Імпрезу організує Управа Комітету Стриян.

МИТРОПОЛИТ В. СТЕРНЮК

ВІДВІДАВ УНС І „СВОБОДУ“

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Х.В.Ф.). — У середу, 15-го квітня цього року, на відвідини до ЗСА приїхав з України Митрополит Української Греко-Католицької Церкви Володимир Стернюк. Тож радісною несподіванкою для працівників Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та редакцій „Свободи“ і „Українського Тижневика“ було повідомлення Екзекутиви про те, що Владика Митрополит відвідає нашу установу та зустрітеться з нами, наступного дня у четвер, 16-го травня. Митрополит Володимир Стернюк прибув до УНС в асисті Стефана Косовського епископа Василя Лостена та о. М. Берка.

Зустріч відбулася у пізній по полудневих годинах і хоча із-за браку часу не була довгою, то все ж таки присутні мали можливість довідатися від Митрополита В. Стернюка про турботи Української Греко-Католицької Церкви в Україні, про її змагання за існування та невідомо майбутнє. Не зважаючи на це, у словах Владика можна було відчувати тверду-непохитну віру, що майбутнє Української Греко-Католицької Церкви з Божою допомогою та своїх вірних матиме це забезпечення.

Владика-гость привітала та представила зібраним головний президент УНС Уляна Дячук.

Відповідаючи на питання, Митрополит В. Стернюк пояснив, що Українська Греко-Католицька Церква не має легального статусу в Україні, а лиш зареєстрована в трьох областях Львівській, Тернопільській та Івано-Франківській; на його думку ця справа мусіла б бути вирішена Верховною Радою України для всієї країни. Митрополит говорив і про те, що є проблема з приміщенням для усіх тих, які зголосилися на священнічій студії, а вислала їх за кордон не приходить легко, бо крім всяких бюрократичних перепон на виїзд існує цей факт, що більшість зголошених

ЗВІТУВАННЯ РЕДАКТОРІВ ТА УПРАВИТЕЛЯ СОЮЗІВКИ БУЛИ ТЕМОЮ ДРУГОГО ДНЯ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Кергонксон, Союзівка. — У вівторок, 21-го травня ранішня сесія річних нарад Головного Уряду УНС розпочалася усними додатками до писемних звітів редакторів щоденника „Свобода“ Зенона Снілика і англійського „Українського Тижневика“ Роми Гадзевич, як також звіту управління Союзівки Івана Фліса мол.

Після коротких доповідей до звітів ред. З. Снілика і ред. Р. Гадзевич розвинулася оживлена і цікава дискусія над виданнями Українського Народного Союзу, що торкається майбутніх планів видавництва в цілому і поодинокі, зокрема з уваги на те, що поширюється новий ринок збуту для „Свободи“ і „Веселки“ в Україні. У випадку англійського „Українського Тижневика“ також зростає можливість поширення його на Північно-американському континенті, бо як повідомляла присутніх учасників нарад ред. Р. Гадзевич число переплатників „Українського Тижневика“ зросло до понад 10,000.

У загальному дискусії зосереджувалися на більше бізнесовому підході до видання і їх поширення. Була мовна також про влаштування Пресового бюро в Україні, де працює тепер ред. Марта Коломєць, есентуальне поширення його і створення цілої мережі кореспондентів в Україні з можливістю винятку журналістами тут і там. Розглянуто також можливість есентуального друкування „Свободи“ в майбутньому в Україні та інші аспекти видавничої діяльності УНС.

В дискусії брали участь: Тарас Шмагала, Євген Іванців, Василь Дідюк, Павло

Створено фонд Павла Чубинського

Київ. — Тут Київський екологічний культурний центр, газета „Комсомольської знамя“ та Комітет молодіжних організацій України розпочали акцію за відношення до будівлі будинку ку Павла Чубинського. Садиба відомого українського етнографа, поета, автора гімну „Ще не вмерла України“ Павла Чубинського знаходилася недалеко від Борисполя. На початку 30-их років місцева влада наказала розібрати на дрова будинок на хуторі П. Чубинського, вигнавши його родичів з працьківської землі. З дощок і колод будинку Чубинського в сусідньому селі Гора спорудили склад для зберігання насіння, який стоїть і досі. Дуби на території колишнього хутора Чубинського щороку потрохо вирубують. Місце, де стояв будинок, заросло бур'янами, але нині там планують збудувати готель.

В Україні знайшлися організації та численні активісти, які вирішили порятувати батьківщину П. Чубинського, зберегти це вицілі дуби, розробити проєкт будинку (ще живуть люди, які пам'ятають будинок), відкупити склад і за допомогою тих та інших матеріалів відбудувати будинок П. Чубинського і відкрити в ньому музей поета й етнографа.

Для цієї мети створено фонд для відновлення садиби-музею П. Чубинського. Його рахунок число 00060 9971 в ОПЕРУ Укрпромбанку Києва МФО 3000 12. Київський еколого-культурний центр закликає скласти пожертви на відновлення садиби П. Чубинського.

Члени Екзекутиви УНСоюзу. Сидять (зліва): головний касир О. Благітка, директор УНС для Канади мгр Іван Геврик, заступниця головного передсідника Глорія Пашен, головний передсідник УНС Уляна Дячук, заступник головного передсідника д-р Нестор Олесницький і головний секретар Володимир Сохан.

Дорожинський, Василь Пастушок, Ярослав Падох, Андрій Джула і Глорія Пашен.

Обширний звіт з робіт на Союзівці склав І. Фліс, подаючи дані про ремонт будинків, каналізації, електрики і т.п., яких назбиралося в останньому часі доволі багато. І. Фліс поінформовав присутніх, що від понеділка 20-го травня діє на Союзівці факс, що облегшить працю адміністрації та замовлень. Управитель Союзівки дав також інформацію про близький вже літній сезон, на який заплановано ряд імпрез, літні табори, програми, заборони і додаткові програми для гостей, що перебувають тиждень чи довше на літніх вакаціях. В найближчому кінці тижня буде вже відкритий великий басейн для плавання, а в наступному тижні будуть переробляти тенісові корти та інші устаткування.

І. Фліс говорив про пля-

ни і майбутню розбудову оселі, а вкінці подякував Екзекутиві за вклад капіталу в минулому і повне зрозуміння до потреб Союзівки та її значення для членства УНС і української громади. Також він запевнив, що має повний склад робітників на біжучий сезон і не може вже нікого прийняти, а Союзівка готова до відкриття. Коментарі і сугестії давали, як також ставили питання такі члени Головного Уряду: Іван Геврик, Марія Душник, Володимир Корчинський, В. Пастушок, Текля Мороз, Степан Гавриш, Р. Гадзевич.

На пропозицію головного контролера С. Гавриша

прийнято протокол з річних нарад в 1990 році, а на внесок головного контролера В. Пастушка прийнято звіти членів Головного Уряду з цього річних нарад.

Пополуднева сесія річних нарад була присвячена звітові і сугестіям на майбутнє для керівника Забезпечення Відділу УНС Роберта Кука. Він, після кількомісячної аналізи, представив різні можливі плани організаційної діяльності УНС в майбутньому.

В дискусії запити ставили: Г. Пашен, мгр Василь Ліщинський, Е. Іванців, проф. Василь Лучків, д-р Нестор Олесницький і В. Пастушок.

Вбили колишнього прем'єр-міністра Індії Р. Ганді

Делі. — Колишній прем'єр-міністр Індії Раджів Ганді і не менш як 12 осіб з його оточення були вбиті в результаті вибуху бомби у місті Сріперумбудур в 40 кілометрах (25 милях) на південний захід від Мадрасу.

Згідно з повідомленням пресового агентства Пресс-траст оф Індія, Р. Ганді приїхав у це місто на передвиборний мітинг, зв'язаний з майбутніми виборами в парламент. Коли 45-річний Ганді, який очолював уряд від 1984 до 1989 року, виходив з авто, ким він приїхав з Мадраського летовища, до нього підійшла жінка з великим букетом квітів. У той момент роздався сильний вибух. Інформаційне агентство Індії передає, покликуючись на очевидців, що тіло колишнього прем'єра лежало в калюжі крові поряд з тілами інших жертв терористичного акту.

Терористичний акт стався під час найбільш кривавої виборчої кампанії за всю 44-річну історію незалежної Індії. Лише за неділю і понеділок в країні загинуло не менш як 85 осіб. Очолована Радживом Ганді партія Конгрес і партія Джана Дал, яку очолює ко-

Р. Ганді

лишній прем'єр В.П. Сінгх, обвинувачують в організації терору праву (як характеризує її агентство Ассошіейтед Пресс) партію Джаната.

Найбільш напружена ситуація панує у великому індійському сейті Уттар Прадеш, який щільно 85 депутатів у парламент, що має 543 місця.

Мати Раджива Ганді, Індіра Ганді, яка очолювала уряд Індії, також була вбитою терористами.

ВИБУХНУЛО ПРИМІЩЕННЯ „ДЕМОКРАТИЧНОЇ РОСІЇ“

Москва. — Тут 16-го травня в годині 10:25 вечора стався вибух у центрі міста на Старомонетному провулку в будинку 36, де половину будинку займали апарат і фонд „Демократична Росія“, тобто весь перший поверх. Решту приміщення зайняти Нід Інститут мінеральної сировини та Інститут астрофізики. Вибух був таким могутнім, що в сусідніх будинках повилітали шибки.

Директор фонду „Демократична Росія“ Леонід Богданов був у цей час на засіданні Координаційної Ради Московської Миської Ради, яке закінчилося аж по десяти вечора. Саме в той час, коли стався вибух, Богданов мав повернутися в приміщення, де на нього чекав його заступник Олександр Фонакін, який живив чудом, бо за дві хвилини до вибуху, вирішив проїхати по коридорі, та дійшовши до кінця його, почув за спиною вибух. Зрозумівши, що сталося, він через вікно вибігався на вулицю і кинувся викликати міліцію та пожежників.

В приміщенні зберігалися документи з 200,000 підписів на підписку Бориса Єльцина та Гаврила Попова, передвиборні агітаційні плякати, значки, література тощо. Всі московські газети інформують про вибух і повідомляють („Куранти“ з 21-го травня), що будинок зруйнований, але його круглодобово охороняють вдень — міліція, а вночі — добровільці. Охоронці повідомили, що 19-го травня в годині 2:30 нод невідомий намагався проникнути до зруйнованого приміщення, та довелось йому втікати на автомобілі „Жигулі“ ВАЗ-2102. З'ясувалося, що номер цей був украдений з чийогось авто два роки тому.

Богданов заявив кореспондентам, що прямий погроз вони не отримували, але геологи кілька разів попереджали їх, що у дворі нишпорять якісь люди.

Координаційна Рада „Демократичної Росії“ звернулася до населення Москви з закликом відповісти на терор активним відданням голосів за кандидатів, висунутих рухом „Демократична Росія“ — Бориса Єльцина та Гаврила Попова. А вже вибух стався після того, як стало відомо, що Центральна виборча комісія постановила зареєструвати серед інших кандидатом в президенти РСФСР Бориса Єльцина, нинішнього голову Верховної Ради Росії, на якого недавно також був уже, здається, третій замах.

В Румунії знайдені архіви секретної поліції

Букарешт, Румунія. — Журналісти з опозиційної газети „Романія Лібер“ повідомили, що вони знайшли тасмні сховища документів служби державної безпеки режиму Ніколае Чаушеску „Сегуритате“, а також нинішньої служби безпеки Румунії. Вивчивши документи з тайника, репортери прийшли до висновку, що служба безпеки, яка замінила „Сегуритате“, продовжує займатися такими „нетарними“ справами, як збирання матеріалів, які знеславляють відомих лідерів опозиції.

Сховище компромітуючих матеріалів було знайдено під час експедиції співробітників „Романія Лібер“ в долину ріки Рівшор, яку колиш вибрав для полювання Н. Чаушеску. Ця мальовнича місцевість розташована 160 км від Букарешту.

Як заявив редактор відділу новин газети Петре Михайл Бакану, 11 журналістів виявили з-під землі всім тоном різних документів і вже ознайомилися з частиною записів. Працівники газети мають намір продовжити пошуки і роздобути нові документи, які підтверджують, що секретна поліція слідила за політичними опонентами правлячої комуністичної партії.

Ця сенсаційна знахідка підтверджує правоту тих лідерів опозиційних партій, які не раз заявляли, що

Національний Фронт Порятунку, який здобув перемогу на минулорічних виборах у Румунії, застосовує своїй політичній боротьбі методи комуністів, що тримали у страху країну при Чаушеску. Уряд заперечує причетність до боротьби секретних служб проти вільнотумців.

Згідно з датами на знайдених документах, вони відносяться до травня минулого року, коли в Румунії були проведені вибори, які дістали назву „перших вільних в країні“. Мешканці навоколишніх сіл в долині ріки Рівшор, повідомили репортерів, що агенти секретної служби появились в їх околицях 22-го червня минулого року, кілька днів після загибелі шістьох учасників антиурядової демонстрації у Букарешті. За словами журналістів, комуністично настроєні шаштарі, які тероризували столицю Румунії протягом кількох днів в минулому році, мали на руках списки головних противників режиму Ліску і адреси головних квартир всіх великих опозиційних партій. Вирити з-під землі документи також містять відомості про лідерів двомільйонної мадярської спільноти в Румунії.

П. Бакану додав, що, судячи з зовнішнього вигляду документів, агенти служби безпеки намагалися знищити вміст тайника.

В АМЕРИЦІ

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА Єлизавета II, яка перебуває з візитою у З'єднаних Штатах Америки, надала генералові Норманові Шварцкопфу титул Ричарда Британської імперії. Він удостоєний цієї чести за ролю в недавній війні на Близькому Сході, де Н. Шварцкопф був головнокомандуючим збройними силами антиярської коаліції. Єлизавета II надала генералові Шварцкопфу титул Ричарда Британської імперії у головній квартирі Центрального командування збройними силами ЗСА. Відіграв генерал Норман Шварцкопф до всіх своїх титулів може додавати, що він — „почесний ридар-командор особливого почесного Ордену Бани“. Генерал Шварцкопф — 39-й в ряду громадян ЗСА, який удостоєний звання Ридаря Британської імперії після Другої світової війни. 38-им був президент Роналд Реген.

ДО ЗСА НА КІЛЬКАДЕННІ відвідини прибув німецький канцлер Гельмут Коль. Під час свого побуту у Вашингтоні канцлер В. Коль зустрітеться з президентом Джорджем Бушем, секретарем Державного департаменту Джеймсом Бейкером і представниками американського комерційного світу. Як сподіється то на зустрічі в Білому Домі канцлер Г. Коль старатиметься розв'язати проблему побоювань про зменшення ролі НАТО в європейській політиці та підкреслити міцність американсько-європейського союзу. На зустрічі з американськими комерсантами Г. Коль буде переконувати їх про капіталовкладання в економіку колишньої Східної Німеччини, яку треба цілковито перебудувати. У відвідини до ЗСА з канцлером Гельмутом Колям приїхав також міністер закордонних справ Гейнц-Дітріх Геншер.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ТРАВНЯ, на зустрічі у прикордонному містечку Ческі Тешин заступник чехословацького прем'єра Павел Ричетський і міністер внутрішніх справ Польщі Генрик Маєвський підписали угоду, згідно з якою від 28-го травня кордон між двома державами стає повністю відкритий. Практично ліквідується митний контроль і процедура отримання в'їзних віз. „Нарешті ми звільнилися від тріхів минулого“, — зауважив після церемонії підписання Маєвський. „Ми усунили останню заперку завісу в Європі“, — додав Ричетський. Обмеження на поїздки були введені Чехо-Словаччиною у 1981 році. Тодішній комуністичний уряд негативно поставився до „Солідарності“ і боявся проникнення через кордон вільномудних ідей.

ВЕРХОВНА РАДА СРСР схвалила в понеділок, 20-го травня, закон про еміграцію, який дає можливість совєтським громадянам вільно виїжджати з країни і при бажанні повертатися до неї. Всього кілька днів тому закон про еміграцію був відкинтий більшістю депутатів Верховної Ради у зв'язку з тим, що для його втілення в життя потрібні будуть більйони карбованців, яких держава не має. На думку політичних коментаторів, виїхати з СРСР хочуть мільйони громадян. Торік з Совєтського Союзу в Ізраїль, Німеччину, З'єднані Штати Америки та інші країни виїхало 500,000 осіб. Скільки виїде після прийняття закону про еміграцію, можна лише догадуватися. Закон вступить в силу від 1-го січня 1993 року.

„ЯВІР“ В БАФФАЛО

Баффало, Н. Й. — Концерт вокального квартету „Явір“ під патронатом Українського Народного Союзу відбудеться тут у четвер, 30-го травня, о год. 7:30 вечора в Українському Домі „Дніпро“, 562 Genesee St. За інформаціями звертатися до Романа Конотопського (716) 877-2182, 877-0057 або до фірми „Ешван“ (514) 630-9858.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNА: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожен зміну адреси — \$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядом Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Саддам Гуссейн — демократ?

У минулу суботу, 18-го травня 1991 року, на всіх телевізійних каналах у полудневій і вечірній програмі подавали сенсаційну вістку, що диктаторський президент Іраку Саддам Гуссейн, який своєю агресивною політикою довів був до того, що вперше в історії склалася міжнародна ворожа йому коаліція 28-ми держав, заявив готовість змінити конституцію Іраку по лінії демократизації, перевести демократичні вибори й надати курдській меншині широку автономію. Здавалося, що така вістка повинна би зайняти перше місце і то на першій сторінці недільного „Нью Йорк Таймсу“. Замість цього тільки у широкій новинці п. з. „Лідер курдів повідомляє про згоду з Іраком“ можна вичитати про „демократизацію“ Іраку з його диктаторським президентом.

У цій новинці, поданій із столиці Єгипту Каїро, сказано, що один із лідерів курдів, Массуд Барзани підписав у столиці Іраку Багдаді домовлення з урядом Іраку у 20-ти точках. Це домовлення охоплює зміну державно-політичної системи Іраку. За володіння Саддама Гуссейна державно-партійний монополізм має політична партія Саддама — Баат, — так, як в комуністичних країнах державний монополізм належить Комуністичній партії. Саддам Гуссейн будімо вірікається цього монополізму. Між отими 20-ти точками домовлення Барзани з Саддамом є теж проголошення свободи преси та розмежування законодавчої і виконавчої влади із незалежним судом.

В одному телевізійному коментарі можна було почути, що Саддама Гуссейна переконали, що така радикальна реформа краща для Іраку і самого Саддама, як довге перебування у північному Іраку американсько-англійського війська чи навіть міжнародного війська Організації Об'єднаних Націй із хронічною ворожнечою з курдами. Якщо дійсно так було би, то світ віддихнув би, бо тоді — теоретично — Саддам Гуссейн перестав би бути цією потенційною загрозою, якою є з отим злочасним вантажем його невідповідальної загарбницької минувшини: вісім років війни проти Іраку, неспровокована збройна окупація Кувайту, загроза для всього арабського світу й небезпека, що найбагатший у світі нафтовий басейн Близького Сходу опиниться в руках цієї безвідповідальної людини.

Але сама минувшина Саддама Гуссейна ставить під великий знак запити реальну вартість договору, що його ніби заключив лідер курдів Барзани з Саддамом. Саддам дав пізнати себе не тільки як людину, яка жадна влади й амбітна поширювати цю владу на підкорені чужі землі. Він виявився глупо кровожадним і цілком невідповідальним у своїх діях. Окупувавши Кувейт — навіщо було переводити масово грабницьтво супроти народу цієї самої мусульманської віри, — навіщо було переводити масові безглузді екзекуції і, врешті, навіщо було під час воєнних дій підпалювати кувейтські нафтові шибби, пожежа яких ані трошки не зупинила американського „бліцкригу“ супроти Іраку!

Тому велика частина курдів і ввесь Захід ставляться з найбільшим недовір'ям до цього повідомлення про гарні демократичні реформи Саддама. Він подібний у цьому до Міхаїла Горбачова, який стільки гарних речей наобіцяв за п'ять років свого володіння і всі ті обіцянки так і чекають на реалізацію. Усе ж Горбачов завів був легший режим, але втратив довір'я. Хто раз утратив довір'я — страшенно трудно відзискати його. Можна змінювати тактику, не можна змінювати вдачу. На цьому місці була вже мова про те, що війна проти Іраку доказала вищість американської зброї, стратегії і тактики, і розв'язала проблему суверенності Кувайту, — але не розв'язала проблеми Саддама Гуссейна, яка існує надалі.

ВСЕСВІТНІЙ БАНК НАДАСТЬ Болгарії позику в сумі 250 мільйонів доларів на проведення економічних реформ. Доля майбутніх кредитів залежить від того, наскільки успішним і швидким стане просування країни на шляху до ринкової економіки. Точну суму позики ще треба визначити, однак відомо, що про 250 мільйонів доларів говорилося як про „базову суму“ на переговорах болгарських керівників і комісії Всесвітнього банку, що відбулися у Софії. Представники банку протягом двох тижнів консулювали членів кабінету прем'єр-міністра Дмитра Петрова з проблем якнайшвидшого переходу економіки Болгарії на рейки вільного ринку.

„Найбільша політична загадка в Україні сьогодні — це особа її лідера, глави парламенту Леоніда Кравчука. Чи є він тим самим Кравчуком, який терпляче прокладав свої шляхи нагору в апараті ортодоксальної Української комуністичної партії і став її політичним керівником? Чи він — прихований націоналіст, чий справжній почуття сьогодні починають розкриватися? Пан Кравчук пропонує третю відповідь: він є прикладом нового політика в Советському Союзі, який прагне висловлювати інтереси своїх виборців“. Так пише американська газета „Кришчен Саенс Монітор“, що виходить у Бостоні.

„Нині треба зробити все можливе, щоб Україна стала суверенною. Це для нас історичний шанс, — заявив Кравчук і продовжив. — Тепер зупинити національно-демократичний процес, який розпочався по всій нашій країні, неможливо. Тільки той, хто розуміє, що треба йти разом з закономірностями цього процесу розвитку, може стати на чолі його. У протилежному випадку — залишитися десь дуже далеко. Якщо ж хтось почне зупиняти — це буде початком кінця. Для мене це і філософія, і моторія, і життєва позиція. Що цього не розуміє — незалежно від того, хто він і де він сидить — праворуч, ліворуч, нагорі, вниз чи в центрі, — він для мене людина, з якою я

Наталія Осока

ЗАГАДКОВІСТЬ Л. КРАВЧУКА

мушу боротися. Різними шляхами“.

Теж саме Л. Кравчук повторив, коли його запитали про відносини з першим секретарем ЦК КПУ Станіславом Гуренком. Під час пресової конференції чимало часу Кравчук присвятив полеміці з партійними газетами „Правда України“ та „Радянська Україна“, які опублікували статтю народного депутата Г. Крючкова, компартійного апаратника з Одеси, з нападками на Кравчука. „Автор — противник суверенітету України“, — сказав Кравчук і пояснив, що референдум показав, чого хоче населення України. Люди хочуть свободи, хочуть бути господарями на своїй землі. На думку Кравчука, лідери КПУ повинні були після референдуму визнати, що „ки яни виявили державну мудрість, вони висловилися за союз суверенних держав“, а вони, партіопаратники, „крутяться ніби вузь на сковороді“, аби переконати народ, що Кравчук їх обманував.

Кореспонденти зауважують, що критикуючи газети Компартії, головним ідеологом якої недавно був він сам, Кравчук зосереджував

С. Г.

МИСТЕЦЬКІ НОВИНИ

Книга про мистецтво України

авторка згадує понад 30 прізвищ осіб, з якими консультувалася під час праці над своїм твором, між ними згадані також українські — А. Жуковський, Ю. Луцький, М. Лупул, В. Павловський, С. Гордінський, А. Вирста й інші.

Презентуючи читачам „Мистецтво України“, видавництво пише: „В цій книзі, першій цього роду, ясніє від інформації та ще не виданих поглядів... Тут можна знайти ударяюче свідчення національного вияву, стійкого упродовж сторіч, що стверджує свої цінності у всіх словесах життя, основним складником якого є мистецтво“.

Твір українського мистця в Крайовій Галерії у Вашингтоні

В українській пресі вже була згадка про те, що американська столиця Крайова Галерія придбала скульптурний портрет ген. Д. Аїзенгавера, твір Леоніда Молодожанина-Мола. Цей портрет тепер виставлений у вестибюлі головного входу до Музею, з поясненням, що автор того портрету є творцем пам'ятника українському поетові Т.

III.

увагу не на амбіціях, а на фактах перевернення та обрід на адресу парламенту, допущених у газетах.

На питання, чи має право В. Фокін підписувати „заяву десятих“, Кравчук відповів: „коли б мова йшла про документ юридичної сили, ні я, ні Фокін такого одноосібного права не мали. А раз мова йде всього лише про заяву, така можливість є“.

Під кінець пресової конференції журналісти запитали, чи буде щось запозичено з досвіду німецької федерації, на що Кравчук відповів, що це зовсім різні утворення. Адже в землях Німеччини практично відсутній національний фактор і збережено зверхність федеральних законів, а в СРСР кожна республіка має стати суверенною державою. Для більшої переконливості своїх слів, Кравчук повідомив, що уже в травні парламент України має надати декларації про державний суверенітет України силу конституційного закону.

Л. Кравчукові 57 років. Дружина його — кандидат наук з політичної економії, викладає в університеті. Син, невістка, двоє внуків.

Син — лазерний фізик, невістка — журналіст, також кандидат наук. Сам Кравчук усе частіше заявляє, що Україна повинна стати „оновленою федеральною державою“. Щодо зміни своєї позиції пояснює, що, як голова Верховної Ради, не хоче „підтримувати в парламенті тільки комуністів, до речі, не завжди вони праві. Так, само як не може підтримувати опозицію, тому що вона дуже часто не права“ („Комсомольська Правда“ з 27-го квітня).

Зміну в позиції і тактиці Л. Кравчука люди помітили і також змінили своє ставлення до нього. Щоправда, присікливі питання журналістів свідчать, що повної довіри ще нема. Намагаються розгадати, пристосовується він, чи керується кращими поривами душі. На питання, чи українська в нього вдача, Кравчук відповів: „Я виражаю інтереси не лише українців, але й росіян, євреїв, болгарів, мадяр і румунів, які живуть на землі України“.

Як ставиться він до режисації? „Я не вважаю себе незамінним. Та якщо я сьогодні піду, це буде криза і вірогідний кінець нинішнього складу Верховної Ради... Розпуск парламенту закінчиться хаосом. Похитнеться 53 мільйони і підуть один на одного... Коли я думаю про це, то переступаю через власні клітини, кривди, образи“.

носити півмільйона канадських доларів, — сюди входять кошти опалювання, транспорту, забезпечення, догляду над виставкою та друку каталогу. Вже друкується великий двомовний, англійсько-український каталог з барвними репродукціями всіх творів та вступними статтями С. Гордіньського і Мирослави Мудрак. Виставка у Вінніпегу буде відкрита 1 серпня і згодом буде перенесена до Едмонтону. Це перша такого калібру виставка українського мистецтва на американському континенті з серії міжнародних культурних вистав.

Виставка Малевича в Нью Йорку

У Метрополітальному музеї в Нью Йорку від 7-го лютого до 24-го березня відбулася широко розреклашувана виставка київського мистця Казимира Малевича (1878-1935), творця одного з абстрактних стилів — супрематизму. Українська преса тієї виставки не відмітила і навіть наші модерністи на неї не відгукнулися, можливо тому, що уважали його росіянином. Тим часом Малевич, сам польського роду з України й уродженець Києва, уважав себе українцем. Проте в умовах царської політики

(Закінчення на стор. 4)

ЗДОРОВО ДУМАЮЧИ

Д-р Орест Гаврилюк

Шкарлятина, ще тепер?

(Поради туристам)

На жаль — так. У західному світі, зокрема в ЗСА, захворювання шкарлятиною зустрічаються досить рідко внаслідок систематичного лікування антибіотиками запалень горла спричинених бактеріями групи стрептококів. Але там, де утруднений доступ до лікарів, де бракує або недостатнє влаштування діагностичних лабораторій, де важко дістати потрібні ліки — там існують сприятливі умови для поширення шкарлятини. Автор цих рядків переходив шкарлятинну будучи учнем 1-ої класу гімназії у Коломиї в 1940-их роках. Одержані інформації вказують, що шкарлятина далі часто трапляється в Україні, подекуди досягаючи епідемічного рівня.

Шкарлятина — це гостра недуга з характеристичною висипкою. Пациєнт має гарячку і біль горла. Оглядики вказують на запалення горла і мигдалків та побільшені лімфатичні залози, зокрема в передній ший.

Язик своїм виглядом нага-

дує полуницю (трускавку). Висипка — червона, дрібненька, блідше при натиску шкіри. Вона виступає найчастіше на шиї, грудях, під пахвами і в пахвинах. Часами вона така незначна, що її добре не видно й легше розпізнати дотиком, глядячи шкіру рукою й відчуваючи, що вона шорстка. На лиці висипки, як такої, немає, але ціле лице є червоне, лише доконала рота шкіра остає блідою. При сильній інфекції гарячка може бути висока й поплучена з нудотою й блюванням. При видоздоровленні (при кінці першого тижня недуги) верхній шар шкіри починає лущитися і сходити, зокрема на пальцях рук і ніг, часом теж з цілих рук, ніг, а навіть з цілого тіла.

Шкарлятина рідко доводить до смерті, але зокрема там, де нема засобів до лікування, смертність може досягти 3 відс. захворювань. Частіше трапляються ускладнення (знову, при недостатньому лікуванні), як:

(Закінчення на стор. 4)

Л. К.

„Пам'яті української діячки“

Київ. — Під таким заголовком надрукувала газета „Література України“ вістку, що „Із Німеччини надійшла сумна вістка. 12-го грудня 1990 року померла в Мюнхені відома дослідниця літератури, письменниця і активістка жіночого руху Олександра Сулима-Блохіна — дружина видатного українського літературознавця професора Юрія Бойка-Блохіна“. Зуваги на це, що вістку подала на своїх сторінках „Література України“ — газета, що раніше як і уся українська підсоветська преса — здавна режимно цензуру — мовчанкою обминула події, пов'язані з численними українськими літературними діячками діаспори — передруковуємо це повідомлення в цілості. — Ред.

„Перу небіжчиці належать загальнотеоретичні праці, як-от: розвідки „Питання історії новели“ (1966). „Мовно-стилістичні особливості Квітичної прози“ (1966), дослідження, присвячені творчості П. Куліша, О. Олеса, В. Самійленка, А. Кримського. І наукова діяльність одержала в діаспорі (куди вона була змушена виїхати в 40-их роках з України) високу оцінку — обранням на члена-кореспондента Української вільної Академії Наук у ЗСА та професора Українського Вільного Університету й Українського Технічного Господарського Інституту в Мюнхені.

Під псевдонімом Іванни Чорнобривецької пані Олександра видрукувала збірки поезій „З блакиті неба і скорботи душі“ (1959) та „Ескізи“ (1976), збірку оповідань „З потоку життя“ (1963) та окремі новели в періодиці.

Протягом восьми років Олександра Сулима-Блохіна на очолювала організацію українського жіноцтва в Німеччині, входила до президії Світової федерації українського жіноцтва. Віддаючи тут активно практичній діяльності, залишилася й узагальнюючі роздуми „З історії українського жіночого руху“ (1975).

До останніх своїх днів, уже прикута до ліжка хворою, сумлінна трудівниця працювала над дослідженням „Г. Сковорода і П. Куліш“, яке, на жаль, так і лишилося незавершеним.

Висловлюємо шире співчуття професорові Юрієві Бойку-Блохіну та мюнхенській громаді.

Сергій Білокінь
Володимир Мельник

Ще можна б додати, що Олександра Сулима-Блохіна, керуючись добром росту української літератури і поживлення зв'язків поміж письменниками і українською громадою, влаштувала у Мюнхені, Західній Німеччині, авторські вечори, складаючи сюди весь свій організаторський хист і любов до української літератури.

Нам потрібно міцної української лаббі в усіх напрямках американського життя. І тільки тоді, коли більшовицька імперія впаде, коли над Києвом підніметься не тільки над Миською Радою, але й над Верховною Радою наш сінножовтий прапор, тільки тоді ми скажемо: Ще не вмерла Україна і ніколи вже не вмере! Слава Україні! — Так закінчив свою промову давноочікуваний гість з України всіма глибокошановний Вячеслав Чорновіл.

Повна страшних фактів була промова голови Світового Конгресу Вільних Українців, Юрія Шимка. Він, покликаючись на статистику науковців, заявив, що від сходу до заходу сонця відходять у вічність на Україні кожного дня 12 братів і сестер. Чотирьох з них будуть безпосередньо пов'язані з голодомом Чорнобиля. Так буде кожного дня на протязі наступних десятих років.

Це, — за словами Ю. Шимка, — спадкоємство марксизму-ленінізму, який проголосив рай на землі для всього людства. Це спадкоємство цієї системи, яка перетворила чудесно-пречудесну країну, яка годувала віками Європу і світ у кладовище радіоактивного сміття. Перетворила її у кладовище смерті: Биківні, Вінниці..., тюрми Дрогобича і Львова, семимільйонний цвинтар жертв Великого голоду, голоду 20-ох і 40-их років. Однак, як підкреслює голова СКВУ, ці попередні трагедії починалися і кінчалися, а чорнобильська смерть продовжуватиметься без огляду навіть на те чи буде і самостійна Україна.

І цей доповідь, як і всі інші закликав до спільних зусиль в допомозі Україні досягнути її заповітної мрії, бути вільною і ні від кого незалежною! Таким було віче в Ладеті парку, навпроти Білого Дому, присвячене чорнобильській трагедії. Цього дня була також відкрита двотижнева виставка в галерії Аллі Роджерс, присвячена чорнобильській трагедії.

У понеділок, в університеті ім. Джорджа Вашингтона, відбувся семінар за участю кіноматографа Шклярського і активістки організації „Зелений світ“, — Преображенської.

Відзначення п'ятої річниці чорнобильської трагедії триватимуть і в червні, коли буде відкрито дитячу виставку в бібліотеці Мартіна Лютера Кінга, яка триватиме від 1-го до 25-го червня. А 14-го червня має відбутися чорнобильський концерт-бенефіс. У крайовому інституті здоров'я мають виступати скрипаль О. Криса, піаніст М. Сук та Київський квартет ім. Леонтовича.

Можна припустити, що на цьому не обмежаться відзначення чорнобильської трагедії у її п'ятиріччя в столиці З'єднаних Штатів.

Доповідач подякував діаспору за відзначення п'ятиріччя роковин чорнобильської трагедії. Він також подякував молоді і учасникам голодівки на відзнаку п'ятиріччя трагедії чорнобильської. Подякував і організаторам вайшingtonських відзначень, відмітивши і хор і той факт, що представники різних напрямків і сил, які є в діаспорі, зібралися разом, щоб провести ці відзначення.

Він, як і його попередники, підкреслює, що найбільше нам сьогодні потрібно і на Україні і скрізь, де живуть українці, так це єдність! Ми можемо мати різні політичні погляди. Ми можемо сповідувати різні фактичні шляхи боротьби. Але у нас єдина стратегія. Усі ми хочемо самостійної, соборної, демократичної української держави. І саме те не повинно робити людини ворогом, якщо існують різні шляхи боротьби.

Згадав Вячеслав Чорновіл ще одне значення чорнобильської трагедії, підкреслюючи його. Він сказав, що як це не страшно говорити, але саме Чорнобиль пробудив Україну. Саме після Чорнобиля відкрилися ворота тюрми і політ'язні виїхали на волю. Саме після Чорнобиля і значною мірою в результаті Чорнобиля ми маємо на Україні те, що ми тепер маємо.

Ми можемо бути незадоволені, як нам здається повільним поступом нашим до державності. Ми можемо називати опортуністами людей, які думають про цей поступ дещо інакше, як ми самі. Але ми повинні погодитися, що ті зміни, які відбулися на Україні на протязі останніх двох-трьох років можуть здатися, як оглянутися, Божим чудом. Але, ще сьогодні маємо над собою комуністичну владу. Ще сьогодні маємо такий парламент, який негідний українського народу. Ще сьогодні випускають періодично радіально п'ять атомових електростанцій розміщених на Україні. І все це припиниться тільки тоді, коли імперія впаде. Ліквідація імперії — єдина гарантія віднови Чорнобиля.

Серед нас знаходяться люди, які цю історію, що більшовицька Картагена повинна бути зруйнована, повторювали на протязі десятих років. Це, — величезно-новий Левко Лук'яненко. Це, — присуття тут Ніна Строката. Це — ветерани Української Повстанської армії національно-визвольної боротьби, які є серед нас.

Водночас, Вячеслав Чорновіл висловив жаль, що адміністративні представники чи конгресмени З'єднаних Штатів, якими йому доводилося зустрічатися ще цієї історії не розуміли. Багато ще вірити у лібералізм Горбачова і в цю нібито, стабільність, яку несе з собою російська імперія. І я думаю, що одне з найбільших завдань зараз нашої діаспори — це нести до кожного американця, до кожного американського урядовця, до кожного парламентарія цю думку, що імперія має власти.

Микола Вірний

ВАШІНГТОН І ЧОРНОБИЛЬ

III.

Цікаво знати було б, на що розраховували комуністичні діячі, коли пробували замовчувати наслідки розмірів чорнобильської трагедії? Чи не був розрахунок на те, що світ знову байдуже пройде біля того злочину, як пройшов мимо голоду 33-го року і мимо концобортів ГУЛагу?

Я цілком поділяю, — зазначив далі доповідач, — сказані тут слова мого попередника і колеги у Верховній Раді про американську демократію і взагалі щодо американської свободи. Згадавши про нагоду говорити про це на зустрічах з американськими сенаторами і конгресменами, Вячеслав Чорновіл з деяким огірченням сказав, що як би йому не було прикро, але, мовляв, хоч нагадати, що демократична Європа мовчала, коли помирали від голоду люди в 33-му році і не бачили українців в концетраційних таборах ГУЛагу!

Сьогодні світ змінився. Світ зрозумів, що той комуністичний монстер становить загрозу для всього світу. Радіаційні хмари не мають кордонів. Сьогодні вони під Києвом, а завтра вони над Вашингтоном!

Дуже прикро, — зазначив Чорновіл, — що тільки у зв'язку із словом Чорнобиль стало частіше на сторінках американської преси і в американській громадці звучати слово Україна. Чорнобиль не можна було замовчати, не можна було показати його парадний вигляд, як показували в добі Рузвельта вищених камери політ'язнів, в яких на столах лежала шоколада. Це, — трагедія, що світ пізнає Україну через Чорнобиль.

Звичайно, — продовжував далі визначний діяч України, — ми відяні цілому світові й українській громаді Америки, яка подає нам допомогу в цей важкий час. Зокрема, я можу згадати і про той фонд допомоги дітям Чорнобиля і про його активістів, подібних до родини Матківських. Недавно ми зустрічали у Львові великий літак „Мрія“, наповнений медичним обладнанням для лікарів, яка спеціалізується саме на хворобах породжених радіацією. І можу вас запевнити, що все до останнього гвинтика встановлено там, де воно і має бути.

При цьому керівник Львівської області висловив також жаль, що американський Уряд і американська громадськість неукраїнського походження ще так мало допомагає Україні. На його погляд, потрібно створити всесвітній фонд допомоги Чорнобилі.

СУДЯЧИ З ПІДСУМКІВ проведеного у неділю плебісциту, 94 відсотки населення Хорватії висловилися за те, щоб Югославія стала конфедерацією незалежних республік. Голові хорватської республіки в президії федерації Стіпе Месичу так і не вдалося набрати достатньої кількості голосів для того, щоб зайняти пост голови президії. Однак Месич заявив, що буде виконувати обов'язки голови, незалежно від того, як поставляться до цього представники Сербії, Косово і Востодіни, які голосували проти його призначення на високий пост.

УКРАЇНА ПРОБУДУЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЇ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Митрополит В. Стернюк...

(Закінчення зі стор. 1)

Владика В. Стернюк прощається.

(Фото: Х. Лев)

ла зі сторони УАПЦ, усе ж таки обидва ієрархи таки зустрілися на спільному посвяченні пропам'ятної таблиці Українським Січовим Стрільцям. Уболіває Владика над подіями, що трапилися у Перемишлі з приводу інсталяції єписопа — Івана Мартиняка на скарх відновленої Перемишської єпархії. На питання про Сестер Василіянок — Митрополит Стернюк заявив, що вони займаються катехизацією, але гімназії поки що не збираються організувати, для цього немає ще багатьох середників, кінцевих для такого важливого почину. На жаль Владика не встиг відповісти на всі питання, бо йому пригадали, що перед ним — це далека дорога, та все ж таки він знайшов час на те, щоб з кожним особисто познайомитися, попрощатися і побажати доброго.

Мабуть, у житті людини не надто часто трапляються моменти, що їх від першої хвилини відчуває, як щось небуденне, щось вишукане. Такою була саме ця зустріч з Владиком Митрополитом Володимиром Стернюком, що її можна приписати до цих зустрічей, про які півтора року тому згадував так тут у нашій редакції Євген Сверстюк, розповідаючи про роки свого заслання та про те, що там зустрічі були тим, що додавало снаги до дальшого життя, де на прощання говорили: „Дякую вам, що зі мною зустрілися“. І якраз, зустрівшись з Митрополитом Володимиром Стернюком, мені прийшла на думку розповідь Є. Сверстюка і слова, що єдино можуть сказати все... Владико Митрополите — „Дякую Вам, що з нами зустрілися“.

„ЯВІР“ ВИСТУПІТЬ В ГАМІЛТОНІ

Гамільтон, Онт. — Концерт вокального квартету „Явір“ під патронатом Українського Народного Союзу відбувається тут о год. 7:30 вечора в Українському Культурному Центрі, 241 Kenilworth Ave., у п'ятницю, 31-го травня. За інформаціями звертатися до п. Кульчицького (416) 387-5279 або до фірми „Евсан“ (514) 630-9858.

КЛАСИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИШИВКИ

Дженкінгтон, Па. — Бюро Постійної Освіти Manor Junior College з 1-го червня починає навчання в майстерні українського народного мистецтва. В класах української вишивки можна буде навчитися вишивати в полтавському стилі, зокрема настелюванням, гладдю, мережкою. Навчання відбуватиметься по суботах: 1-го 8-го і 15-го червня від год. 10-01 ранку до 1-01 по полудні. Його провадитиме майстер вишивки Студійного Осередку Української Культури Віра Наконечна. Оплата, яку треба внести перед першою лекцією, вносить 35 дол. з додатковою оплатою в сумі 5 дол. за матеріали. Реєстрація кінчається за один тиждень перед початком лекцій. Додаткові інформації можна отримати, телефонуючи на число (215) 884-2218.

У ГОЛОВНІЙ КВАРТИРІ НАТО у Брюсселі триває обговорення справи про усунення бар'єрів всередині спільноти в ділянці торгівлі зброєю і бойовою технікою. Проблема стала дуже актуальною у зв'язку з очікуваним зменшенням витрат на оборону в більшості країн Західної Європи і Північної Америки. Вважають, що витрати країн НАТО на такі цілі зменшаться за наступне п'ятиріччя на третину або навіть вдвічі. В таких умовах кожна окремо взята країна, за винятком З'єднаних Штатів, не може дозволити собі здійснення дорогих сучасних проектів. Об'єднавши свої зусилля, країни НАТО могли б значно зменшити витрати і уніфікувати зброю. Бар'єри, однак, залишаються. З'єднані Штати, наприклад, відмовляють в ліцензіях багатьом європейським країнам, які продукують зброю, а ті в свою чергу не запрошують американців, коли мова йде про спільні континентальні проекти.

ВЕРХОВНА РАДА СРСР порушила справу про те, що багато цивільних і військових чинників зловживають полетами на літаках військово-повітряних сил. Цікаво, що ця справа вирунула саме в той момент, коли аналогічні обвинувачення звучать на адресу начальника канцелярії Білого Дому Джана Сунуну. Згідно з даними члена комісії у справах привілеїв Василя Єрохіна, використання авіації не за призначенням щорічно обходиться державі в 50 мільйонів карбованців. Як повідомляє незалежне пресове агентство Ітерфакс, серед осіб, які зловживають військовими літаками для особистих поїздок, Єрохін назвав двох прибічників Горбачова — маршала Сергія Ахромєєва і письменника Чінгіза Айтматова, а також генерала Валентина Вареннікова, який здійснював загальне керівництво операціями в Афганістані.

ГАЗЕТА МІНІСТЕРСТВА оборони СРСР „Красная звезда“ надрукувала статтю начальника центру оперативного-стратегічних досліджень генерального штабу СРСР генерал-лейтенанта С. Богданова про недавню війну в районі Перської затоки. На думку генерала Богданова, результати війни не матимуть негативного впливу на позицію Советського Союзу щодо зменшення збройних сил і озброєнь. Однак, зауважує генерал, підсумки війни „змусять більш обдуманно підходити до скорочення збройних сил“. Іншими словами, Москва не має наміру скорочувати збройні сили і буде й далі видавати десятки мільйонів карбованців на армію.

В середу, 29-го травня, минає рік від сумної для нас події, коли згідно з волею Творця Небесного відійшов у життя вічне

наш дорогий та незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО та ПРАДІД

бл. п. інж.

ЛЕВ ПУШКАР

В пам'ять покійного інж. Лева Пушкар зложили на:

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

- По 100 дол. — Роман і Наталя Кузики, д-р Володар і Зореслава Кузики, Дарія Кузик, Христина, Андрій і Андрій Филиповичі;
По 50 дол. — Марія Комісар-Радич, Любомир Калинич, Теофіл Мельничук, П. Горбачевський;
30 дол. — Орест Яровіч.
По 25 дол. — Роман і Тана Левицькі, Анна Гаріс, Володимир Процик, Галина і Ярополк Цігаш, Ірена і Ярослав Мадай, Христина і Богдан Турченко, Нестор Шуст, Ольга і Євген Филиповичі, Олег Пушкар.
По 20 дол. — Володимир Шафаровський, Т. Крочак.
По 15 дол. — Марія Шумська, М. О. Ортинський.
По 10 дол. — Іван і Анна Дзіваки, Е. Лєські.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ
СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА:

- По 100 дол. — Ада і Олег Пушкарі, Дарія і Ігор Шусті.
По 50 дол. — д-р Володимир Пушкар, Христина Маєвська, Зенон Кохановський, Тана і Володимир Темницькі, родина Годованець.
По 25 дол. — Наталія і Василь Качмарі, о. Ярослав і Олександр Шусті, Л. і М. Онуферки, Марта і Богдан Кохановські, Тана і Роман Левицькі;
По 20 дол. — Анна і Іван Дзіваки, Т. Крочак, Я. Климовський, Зенон Маланчук, Іван Куземський, Лілія і Юлія Балани, М. Синейко, Анна Ярославич, Тана Маєвська, Володимир Шафаровський;
По 10 дол. — Стефанія Воскрес, Марія Возник, Микола Скібіцький, Іванна Петик, Е. Лєські, Дарія Слонська, Лілія і Володимир Чеплі, Степан Загірний, Ярослав Бобинський, Анна Анюк, І. і Т. Ільчишині І. Бавцяло.
В середу, 29-го травня, будуть відправлені Божественні Літургії за душу бл. п. інж. Лева Пушкар:
в українській католицькій церкві Благословення П.Д.М., 1204 Valley Rd., Philadelphia, Pa. о год. 8-й ранку;
в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла, 1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, Pa. о год. 9-й ранку;
в соборі св. Софії в Римі;
в українській католицькій церкві в Лурді, Франція.

В нашому горі відчували ми багато людської ласкості, щирої співчуття та розради. Тож помирившись з волею Всевисьнього, висказуємо всім нашу вдячність.

Щире спасибі о. крилошанинові Ярославові Шустові за уділення св. Тайни Маслопояти покійному, коли життя його доходило до кінця земної мандрівки. Дякуємо також за участь в похоронних відправах. О. мітратові Зенонові Злочовському сердечна подяка за похоронні відправи, як рівнож і за зворушливу проповідь з'ясувавши життя покійного. Ці слова записалися золотими буквами в нашій пам'яті. Лєсі Шусті я дуже вдячна за всю її поміч та за старання улежати мені мій біль.

Романові Левицькому дякуємо за пращальні слова над пам'яттю, а Юліанові Баланові щире спасибі за написання та прочитання некролога в пам'ять покійного діда Лева. Обом моїм друзям, Лілії та Юліанові Баланам, завжди буду вдячна за її постійну увагу супроти мене, за всі їхні чинності та розради.

Нашій дорогій землячці Дарії Кузик, щира подяка за зворушливий споминак на поминках, думки, якого перенесли нас духом в минулину та в рідні сторони нашого срібнолентого Сяну.

Сестричтву св. Анни дякуємо за гарно підготовані поминки, як рівнож і за смачну перекуску після Служби Божої в сороковий день відходу у вічність.

Щире спасибі всім за пожертви на Божественні Літургії, за квітці квітлі надіслані до похоронного заведення Насевичів та до нашої хати і за всі вислови співчуття висказані особисто, листовно чи телефонічно.

І врешті, наша найщиріша подяка всім, що не жалюючи часу ні труду, прибули щоб взяти участь у похоронних відправах та відправити тіло покійного на місце вічного спочинку.

Нехай ласкавий та милостивий Господь благословить нас всіх сторицею, а покійному нехай дасть вічну та благу пам'ять.

СТЕФАНІЯ ПУШКАР — дружина з дітьми, внуками та правнуками

ОДИН З КЕРІВНИКІВ східнонімецької розвідки Маркус Вольф, якого давно розшукують спеціальні служби єдиної Німеччини, поселився, як твердить німецька газета „Більд“, на одній з розкішних вил під Москвою. Досі існувало кілька версій відносно місця перебування М. Вольфа. Різні джерела „знаходили“ його то в Румунії, то в Болгарії, то ще в якійсь східноєвропейській країні. Восени минулого року газета „Більд“, яка відкрила свій кореспондентський пункт у Москві, повідомила, що її репортерам вдалося напасти на слід Маркуса Вольфа у Перелєжінні, де живе також його жінка Андреа. М. Вольф був у свій час легендарною людиною у Східній Німеччині, визнаним „генієм шпигунства“. Від лютого 1987 року він служив заступником начальника служби безпеки Східної Німеччини Еріха Мільке, а зник з Німеччини незабаром після її об'єднання — в жовтні минулого року.

ЧЛЕН УРЯДУ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ Лінда Чалкер заявила у Палаті громад про виділення додаткової допомоги країнам Африки, які зазнали стихійних бід, і азійській республіці Бангладеш, яка зазнала колосальної шкоди у зв'язку з недавнім циклоном. „Під час безпрецедентних криз наш обов'язок — допомогти потребуючим“, — підкреслила Л. Чалкер, зазначивши, що країні Африки виділено додатково 20 мільйонів фунтів стерлінгів (34 міль. дол.), а Бангладеш — 5 мільйонів фунтів стерлінгів (8.5 міль. дол.). У цьому році уряд Великобританії уже виділив 60 міль. фунтів стерлінгів на гуманітарну допомогу.

РЕЧНИКИ ПЕНТАГОНУ заявили кореспондентам пресового агентства Ассошіейтед Пресс, що ЗСА розпочали переміщення своїх військових з'єднань з околиць Тихого океану. У першій фазі цих переміщень заплановано перенести 14,000 воїків з Південної Кореї, Японії та Філіппін вже до кінця 1992 року.

ПОДЯКА

3 волі Всевисьнього, дня 29-го травня 1990 р.

відійшов у вічність

наш незабутній і улюблений
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

Д-Р ОСТАП БАРАН

Найсердечнішу подяку складаємо родині, приятелям і знайомим, що в дні нашого великого горя прийшли попрощати покійного, взяли участь в похоронних Відправах та своєю присутністю і словами розради старалися полегшити наш біль.

Сердечно дякуємо о. митр. Володимирі Андріусові за відвідини хворого у шпиталі в Саратозі, Н. Й. і за уділення Найсвятіших Дарів; о. Христосові Войтиці, ЧСВВ, за молитви і Служби Божі і слова розради під час хвороби нашого мужа, батька і діда; о. Лєсові Голдейдові, ЧСВВ, і о. Лаврентієві Лавренюкові, ЧСВВ, за відправлення Панахиди; о. Ігуменові та парохів Патріквієві Пашакові, ЧСВВ, за відправлення Заупокійної Служби Божої та за зворушливі прощальні слова церкви св. Юра в Нью-Йорку; згаданому вже вгорі о. Лавренюкові за відслуження останніх похоронних відправ на Українському Католицькому Цвинтарі в Гемптен-бургу, Н. Й., як рівнож за відправлення Св. Літургії в Сороковий День Смерті; о. Любомирові Мудрому за відправлення Служб Божих і за вислови співчуття.

Щира подяка власникам похоронного заведення Петра Яреми за влаштування похорону.

Спеціально глибоко спасибі ада. Романові Гуглевичеві, нашому близькому приятелю та шкільному товаришеві покійного, за велику поміч у підготуванні похоронних відправ, за поради і розради та за теплі прощальні слова під час трізни.

Сердечна подяка дир. Михайлові Клецовові, який прибув аж з Канади, щоб на Панахиді попрощати покійного від товаришів дитинства зі села Рай та від колег із гімназії в Бережанах.

Щира подяка д-рові Ярославові Падохові, тодішньому голові Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, за прощальні слова від колег з Нью-Йоркського університету в Кракові.

Дякуємо покійному вже тепер д-рові Романові Осінчукові за слово прощання від Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Окрема подяка ред. Миколі Галізові, який виголосив слово від Українського Патріархального Товариства.

Щире спасибі пл. сен. Уляні Старосольській, яка попрощала покійного від Крайової Пластової Старшини і від Пласту, тобто від організації до якої покійний належав від юних літ аж до смерті.

Глибока подяка проф. д-рові Василеві Ленчиківі, нашому близькому приятелю, за сердечні слова про покійного на трізни.

Велика подяка оперному співакові Андрієві Добрянському за прекрасний і зворушливий спів під час Заупокійної Св. Літургії.

Дуже дякуємо Петрові Ганкевичеві та сестринкові Василеві Тершаківичеві за відспівання Панахиди.

Особливе спасибі за телеграми і листи співчуття, які напшили з України, зокрема з рідного села Раю, з Бережан, Львова і Тереволі, як теж за вислови співчуття від всіх близьких і дальших родичів, колишніх пацієнтів і приятелів покійного.

Зокрема дякуємо за вислови співчуття: 64-му Відділу Союзу Українок Америки та провідові 7-го Куреня Пластового Сеніорату ім. Андрія Войнаровського, членом якого був покійний.

Дякуємо всім жертводавцям на Св. Літургії за спокій душі покійного, всім які подарували квіти на могилу, та всім тим, які зложили пожертви на різні цілі.

В пам'ять покійного вплинули наступні пожертви:

На Патріарший Фонд:
1,000 дол. — д-р Володимир і Дарія Гойдиші
200 дол. — ада. Созант і Ростислава Качали
50 дол. — Ірина Щербанюк
25 дол. — дир. Ярослав Пастушенко
15 дол. — Пам'ять Ярослав і Іванна Клим

На Фонд Допомоги Українській Католицькій Церкві в Україні:
1,000 дол. — д-р Андрій та Єлисавета Барани

На журнал „Патріархат“
50 дол. — мгр Степан і Марія Хемичі

На Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля:
200 дол. — Родина Служів
100 дол. — ада. Богдан Бородайко

На Пластовий Виданичний Фонд ім. Сірого Лева
50 дол. — д-р Микола Грушкевич

На Український Музей в Нью-Йорку
25 дол. інж. Володимир і Катруся Воловодюки

На Фонд „Руху“ в Україні:
по 100 дол. — ада. Роман і Ольга Гуглевичі, д-р Остап і Віра Тершаківі, інж. Аполінарій і Тетяна Осадні, д-р Іван і Стефа Серанті, Михайліна і Михайло Барани, дир. Михайло Клецов;

по 50 дол. — Стефанія і Петро Ушаки;
по 40 дол. — Марія і Василь Тершаківі;
по 25 дол. — ада. Іван і Неоніла Тершаківі, Слана Ставнича, Олесь Клецов з родиною, Богдана і Петро Гаврилюки.

Від опечаленої родини д-ра Остапа Барана ще раз складаємо всім подяку за пам'ять і молитви за покійного, як теж за вашу прихильність і співчуття в дні нашого горя. Нехай Господь благословить нас усіх своїми щедрими ласками.

Дружина — Зеновія
Донька — Люба з мужем д-ром Юрієм Заславцем

Син — д-р Андрій з дружиною Єлисаветою
Внуки — Корнеліо і Денис Чорні

КОНЦЕРТ З УКРАЇНИ ВОКАЛЬНОГО КВАРТЕТУ

ЯВІР

під патронатом Українського Народного Союзу

Слідкуйте за місцевими оголошеннями та деталями на концерти в наступних містах Америки і Канади:

- Бавнд Брук - п'ятниця, 24 травня 7:30 веч. Укр. Культурний Центр
Нью-Йорк - субота, 25 травня 7:00 веч. Укр. Народний Дім
Глен Спей - неділя, 26 травня 2:30 попол. Оселя Верховина
Рочестер - вівторок, 28 травня 7:30 веч. Eastridge High School
Баффало - четвер, 30 травня 7:30 веч. Український Дім Дніпро
Гамільтон - п'ятниця, 31 травня 7:30 веч. Sir Winston Churchill Auditorium
Оттава - субота, 1 червня 7:30 веч. Nat'l Arts Center - Studio Theater
Торонто - неділя, 2 червня 3:00 попол. Укр. Культурний Центр - Christie
Саскатун - вівторок, 4 червня 7:30 веч. Holy Trinity Auditorium
Калгарі - середа, 5 червня 7:30 веч. Forest Lawn High School
Едмонтон - четвер, 6 червня 8:00 веч. Citadel - Ziedler Theater
Вінніпег - п'ятниця, 7 червня 7:30 веч. Jubilee Place Auditorium
Ванкувер - неділя, 9 червня 7:30 веч. St. Mary's Ukr. Catholic Center
Лос-Анджелес - понеділок, 10 червня 7:30 веч. Укр. Культур. Центр
Сан-Франциско - четвер, 13 червня 7:30 веч. Зала Укр. Прав. Церкви
Монреаль - вівторок, 18 червня 8:00 веч. Place des Arts - Port Royal Theater

ТЕХНІЧНИЙ КООРДИНАТОР - ЄВШАН (514) 630-9858 ФАКС (514) 630-9960.

В неділю, 21-го квітня, після Богослуження, в парадній залі Мюнхенського університету відбулася науково-інформативна доповідь д-ра Володимира М'ялковського, голови Української Медично-Харитативної Служби в Німеччині, про всім нам боліючий Чорнобиль. Прелегент назвав свою доповідь: „Чи можливе повторення Чорнобильської катастрофи (причини і наслідки)“ Д-р В. М'ялковський, як віцепрезидент СФУ-ЛТТ, був учасником III Наукового Конгресу Світової Федерації Українських Лікарських Товариств у Києві і Львові у серпні минулого року, під час якого один день був призначений медичним проблемним Чорнобиль. Він зібрав багато актуальних матеріалів про цю катастрофу і тому його доповідь була добре удокументована й ілюстрована прозірками. До речі, д-р М'ялковський як лікар з рідного УМХС старіється дещо допомогти Львівській клініці і Медично-науковому центру Чорнобиль. Будучи таким чином в контакті з колегами-лікарями в Україні, доволі ознайомленим з сучасними лініями спрощеностями в Україні, д-р М'ялковський стався всесторонньо представити у своїй доповіді суцільний стан спричинених радіацією захворювань.

Прелегента представив численній аудиторії, в тому числі і гостям з України, голова ЦПУЕН Степан Костюк, що ввічливо привітав наших гостей зі Львова — д-ра М. Косіва і д-ра Р. Крип'якевича з дружинами, а також усіх місцевих учасників. У своєму вступі він, зокрема, пригадуючи присутнім, що „ми щойно тепер усвідомлюємо собі про цю катастрофу, яка стрінула Україну і сусідні народи“.

Д-р В. М'ялковський хотів звернути увагу, що в сучасних „технічних успіхах“ діючих там реакторів існує все ще можливість повторення такої катастрофи. А це тим більше, що подібних до чорнобильського реакторів є більше, а в СРСР на той час працювало аж 16 реакторів подібної конструкції і всі вони побудовані в межах західних, густо заселених областей. Саме на цю можливість він хотів звернути увагу і при цьому належно поінформувати наших людей, нашу громадськість Мюнхену й околиці, про фактичний стан наслідків цього ядерного вибуху в Україні. Представити також і всесторонньо навітлити медичну сторінку наслідків цієї катастрофи, як вона і далі проявляється у виді хвороб у районах з надмірною радіацією, а також у щоденному житті десятків тисяч людей, що і далі живуть на опромінених нуклідами районами України, Білорусії і Смоленської області, бож населення цих районів і далі користується рослинністю і тваринною продукцією, яку вирощують на землі — і то вже роками! Відомо, що таке відживлення може спричинити ряд захворювань.

Д-р М'ялковський назвав ряд захворювань, пов'язаних з щитовидною залозою, особливо у дітей, на лі-

Доповідь д-ра В. М'ялковського в Мюнхені

кування яких потрібно великих коштів, зокрема якщо йдеться про лікування в західних клініках, що мають до того кращі медичні препарати. Це на жаль, наслідки того, що населення дотичних районів не було своєчасно належно поінформоване і підготоване на можливість такого випадку, що відповідальні чинники не усвідомлювали собі того, що аварія може повторитися і що масивність будови т. зв. „реактора відкритої конструкції“ не захистить їх і людей від такого лиха. А це тим більше, бож подібна атомна катастрофа сталася на південному Уралі в 1957 році, коли евакуйовано понад 10 тисяч людей з околиці поміж Челябінськом, Тюменем і Свердловськом.

Д-р М'ялковський представив прозірками плями побудованих реакторів, що діють на Чорнобильській атомній електростанції. Він по черзі пояснює їхню конструкцію, дію, потужність у витворюванні теплової, а потім, турбінної, електричної енергії; пояснює внутрішні і зовнішні системи охолодження реактора.

Чорнобильський тип реактора був побудований не лише для витворювання дешевої енергії, але і для військових цілей, бо крім енергії, він також перетворює „уранове паливо“ на плутоній, потрібний для військових цілей.

З доступних призначених джерел прелегент старався пояснити присутнім причину цієї катастрофи, що саме було за пультом керування реактором. У п'ятницю, 25-го квітня 1986 р. обслуга проводила з реактором „експеримент для самовистачення реактора“. Йшлося про те, щоб встановити час, як довго вистачить ротаційна енергія реактора турбіни, щоб по інерції забезпечити реактор струмом, поки почнуть працювати його дизельні генератори. Реактор тоді автоматично перекладається на постачання струму, створюючи власними дизельними генераторами. Цей експеримент не вдався, бо вночі о 1.23 не вдалося усталізувати потужності реактора. Через підвищення температури до 1,300 ст. С. прийшло перепалення холодоцильних труб і тоді фактично наступило аж дві експлозії — парова і газова (гримучий газ), що піднесло 1000-тонну плиту кришки реактора, а від температури 2,000 ст. С. загорівся і графіт. Вибухом зірвало тоді два верхні поверхи реактора. Як доказ д-р М'ялковський представив прозірку, що її скопів у той час пролітаючий над Чорнобильським науковий супутник, який з великої висоти скопив розбитий четвертий б'лок і спад температури води в озері, що наступило по вилученні і трьох сусідніх б'локів реактора.

Цікаві відомості подав прелегент про гашення аварійного реактора з гелікоптерів. На реактор скинуто тоді 40 тонн бор-карбіду, 800 тонн доломіту, 1,800 тонн глини і піску і 2,500 тонн олова, що разом дає

5,140 тонн матеріалу, що значно обтяжує фундамент. Сам саркофаг, яким покрито реактор, має ще додатково мільйон тонн бетону.

Наслідки рятівничої акції були фатальні... Команда вертолетів зазнала смертельних опроміненнь, бо тілки за офіційними даними померла 31 особа т. зв. „пожежників“, яких останки і на цвинтарі ще промінують, та 230 осіб, опромінених з різною стадією ураження. Але дійсність є значно трагічніша, бо за деякими новітніми даними тих, що там тоді працювали, померло понад 5,000, а якщо взяти до уваги хвороби, внаслідок яких вони померли, тобто хвороби, спричинені радіацією, то деякі джерела подають цифру 10,000 людей.

Багато з тих, що працювали тоді в Чорнобиль, вже померли або хворіють на рака легень, що витворилося в наслідок вдихання промислових нуклідів (порашинки), що залишилися в їхніх легенях. Інші померли від захворювань щитовидної залози (рака горла), на левкомію тощо.

Ще стосується передусім корінних жителів, які були ще кілька днів в околиці електростанції і яких поступово евакуйовували. Якщо б ці люди були на підготовані і мали таблетки з йодом, то може б це зменшило кількість захворювань — головню дітей, для яких нукліди йоду у щитовидній залозі дуже шкідливі, бо їхній організм дуже делікатний.

Д-р М'ялковський розглянув на екрані ряд шкідливих нуклідів (пілочків), що потрапляючи до організму, можуть спричинювати т. зв. імунodefіcіт (зменшення відповідності організму), а з тим різні хвороби і пухлини в організмі. Це особливо вражає малих дітей, яких організм розвивається, росте. Деякі пошкодження організму можуть передаватися на потомство. В деяких районах, як в околиці Народичів, зазначено попутніми хриштіанка ома у дітей, що доводить до сліпоти. Взагалі не вивчено, на які хвороби хворіють люди, виселені з різних місць України.

Щодо саркофага, яким покритий аварійний б'лок реактора, то він тепер важить понад мільйон тонн. Його дах покритий рухами діаметром понад метр, але

це покриття нещільне, бо поміж тих 42 ур прокохидіть радіація у повітря. На дні реактора лежить ще біля 80% палива з уран-оксиду, в якому відбувається ядерна реакція, а з тим утвореною променюючій нуклідів при високій температурі. Але реактор має тепер низку тривале охолодження. Під плитою реактора охолоджує його в трубах рідкий азот з мінусовою температурою — 195 ст. С.

Атомні електростанції типу Чорнобильської повинні бути поступово закриті, бо вони небезпечні і така трагедія може повторитися. На Україні вже пора будувати газопарові електростанції з більш корисним коефіцієнтом дії — 50%, що діють на Заході, і які не створюють ядерних чи екологічних проблем.

На закінчення д-р М'ялковський висвітлює зображення Чорнобильської Богоматері і подякував усім за увагу.

Доповідь була сприйнята учасниками з великою увагою, дискусії майже не було, хоча окремі присутні висловили подяку, в тому числі і д-р Юрій Денбський, хемік, що і сам ще в сени 1986 р. мав доповідь в УВУ, в якій навітлював працю такого реактора і звернув увагу на шкідливу для організму дію нуклідів, що можуть викликати захворювання.

Потім виступив д-р Михайло Косів зі Львова, депутат, який привітав присутніх і висловив подяку д-рові М'ялковському за допомогу дітям Чорнобиль. Він прихильно оцінив поміж еміграції та поміж, яку надають самі краєві установи, головню потерпілим дітям. Він сказав також, що існує і психологічна проблема, бо люди мають приязня до своєї землі і їх трудно розселювати, тобто з подальших околиць від Чорнобиль.

Д-р М. Косів дещо розповів про працю Верховної Ради при ухваленні різних законів, в тому числі і суверенітету. Він дав також дуже актуальні відомості про культурне, релігійне і політичне життя у Львові, а також про прихильне ставлення до проблем меншин і їхніх товариств — росіян, поляків, жидів, німців, вірменів та інших національностей. На закінчення цієї зустрічі голова ЦПУЕН С. Костюк подякував гостям і всім учасникам, що були на доповіді.

Д-р Б. Кузь

„Веселий Львів“ у Філадельфії

Звичайно, буває так, що коли до нас має завітати якийсь ансамбль з України, знаємо про це заздалегідь, не менше, як за три тижні. Коли імпрезу спонзорують УНСоюз, то календарець виступів „Свобода“ часто оголошує місяць наперед. „Веселий Львів“ завітав до нас, можна сказати, занадто — в суботу ми довідалися про його приїзд, а вже в неділю він виступав. Незважаючи на це, якщо б 5-го квітня не було б ще інших імпрез, матеріальний успіх міг би бути принаймні втричі більший.

„Веселий Львів“, — це вокально-інструментальний ансамбль високого мистецького рівня. У його складі: Зіновій Кметь, Мирослав Остук, Ігор Костів, Тарас Гринюк і Володимир Цімура, соліст-тенор, переможець двох вокальних конкурсів „Молоді голоси України“. Всі вони з доброю сценічною презентабельністю, а Цімура просто красуня. За винятком Володимира Цімури, який виступає виключно як співак-соліст, усі вони грають на двох, чи трьох інструментах. Серед інструментів — гітара, саксофон, акордеон, бубон, сопілка та дрибмба, а також орган, синтезатор і ритм-комп'ютер. На підставі такого добору музичних засобів можна припустити, що ансамбль, згідно з сучасними тенденціями, впроваджує нову структуру звукового матеріалу, ґрунтовану на протиставленні принципів танальності, ознакою якого є певна незалежність поодиноких звуків і акордів від центрального звуку, тобто тоніки. Проте у звучанні ансамблю зі Львова немає жодної атональності, навпаки — його гармонійність несе для нашого слуху велику насолоду.

Отже, згадані дати, тобто 5-го квітня в залі Українського Освітньо-Культурного Центру публіка, (чисельно одна третина залу) мала змогу прослухати зна-

мениту програму „Весело-го Львова“. Правду кажучи, ця програма не має нічого спільного з назвою „Веселий Львів“, бож тільки одна-одніська точка („Лист“) з усіх двадцяти п'яти може „від біди“ вважатися точкою розвагового театру.

Програму почато пісенно-молитовно „Отче наш“ Михайла Вербицького, яку публіка прослухала стоячи, а після закінчення нагородила ансамбль рясними оплесками. І це повторювалося з кожного тюткою. В програмі були „Моя Україно“ Костецького, в'язанка козацьких пісень „Ой літа Орел“, „Хлопці, підємо“, „Засумуй, трембіто“, „За Україну“. Вони перепліталися „Гуцульськими мелодіями“ і настроєвими піснями Володимира Івасюка.

Слухачі звернули доброзичливу увагу на Зіновія Кметя, талановитого музиканта, композитора і автора пісень, наприклад, „Всі ми родина“, „По полю“, „Козацька люлька“, „Пісеннічі вуса“ і згаданого „Листа“.

Однак справжньою окрасою ансамблю є Володимир Цімура. В його голосі у всіх реєстрах сильний, чистий і милозвучний.

Програма цього ансамблю характерна ще тим, що слухачі у ході виступу зауважують змінних настроїв — від бадьорості, сміливості почерез романтичність, мрійливість аж до глибокої задуми, а над усім — патріотичне піднесення, таке природне для нашого загальноукраїнського сьогодення.

Жаль, що турне ансамблю не є в найкращий спосіб обдумане адміністративно, щоб не сказати нескординоване. Коли питання буде більш вдало налагоджене, цей з мистецького пошуду знаменитий ансамбль може вдруге завітати до „міста братньої любови“ й інших міст ЗСА і Канади.

Яр. Климовський

В Коговзі відзначено трагедію Чорнобиль

Заходами Комітету, створеного з представників організації міста Коговзі, Н. Я. відзначено п'яту річницю трагедії Чорнобиль. Ініціатором цієї жалібної імпрези був місцевий Відділ УК-КА.

При затемненому світлі в церкві свв. Петра і Павла о 6-й год. вечора почали дзвонити жалібно дзвони. Молебень за жертви Чорнобиль відправили чотири священники: о. парох митрат Володимир Андрушків в сослуженні трьох римокатолицьких. Сусідні наші парафії Вотервіль і Трой мали відправи у своїх церквах. На Молебні були присутні американські достойники, управа міста.

Після Молебня відбулася офіційна частина жалібно-людний похід з горючими свічками до будинку місцевого правління. Попереду процесії діти Катруся Цюпка, Андрій Кифор і Міркольцо Гебест несли транс парант з написом „Наша земля, наші діти — наша майбутність і наші рішення — це незалежна Україна“.

Маніфестанти несли український і американський прапори. Члени 34-го і 99-го Відділів Союзу Українок Америки несли прапор США. В перших рядах маршували American Legion Color Guard, за ними колишні воєки українських формуцій, молодеча організація Пласт, американські достойники, священство,

хор і громадянство. Сусідні громади Олбані, Вотервіль, Гадсон, Саратога, Скенектеді і Трой своєю численною присутністю збагатили наш жалібний похід. Маршувачі, всі співали церковні пісні.

Програму під будинком міської управи розпочав вступним словом Михайло Савків, мол., а хор при церкві свв. Петра і Павла під орудою сестри ЧСВВ Лаври Палки відспівав американський гімн і „Отче наш“.

Посадник Роберт Сігнорачі відчитав Прокляття і в своїй промові сказав, що день 26-го квітня є днем загальної жалоби. Були присутні стейтвий ассемблман Роналд Канестрарі, член Олбанської легіслатури Іван Стакоромендант поліції Михайло Рубич (українського походження), члени уряду Сандра Бонковська (українка) і Чарльз Валенті. В своїх промовах всі виступаючі звинувачували советську систему в скоєному нею злочині відносно українського народу.

Д-р Андрій Баран в своєму слові говорив про страхиття наслідків радіації на багато років. Гостя зі Львова проф. Анна Бучко говорила про катастрофічні наслідки чорнобильської трагедії (її промову на англійську мову перекладав М. Савків, мол.). Андрія Куліш (доня о. Івана Куліша, пароху Гадсон) передала свої враження з розмов з дітьми з Чорнобиль, які приїхали на лікування до ЗСА і перебували на оселі УНС Союзівці.

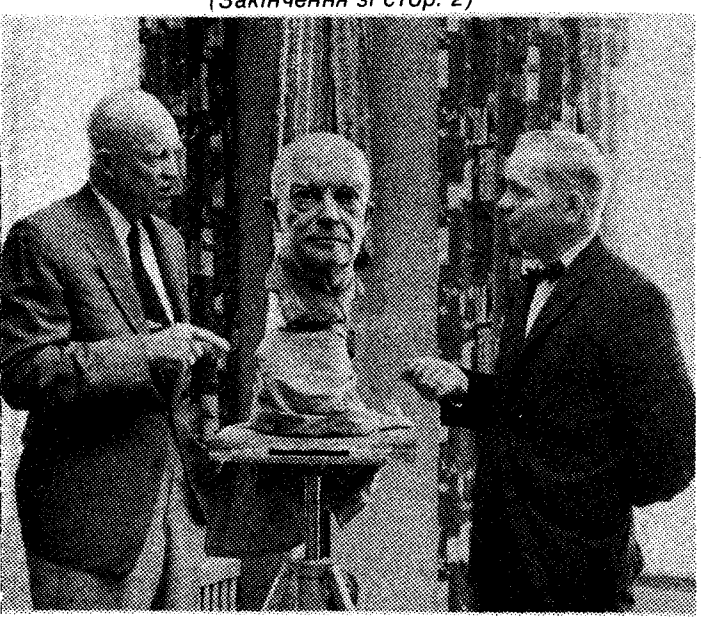
Впродовж тижня на щоглі міської управи був вивішений наш прапор, а в коридорі приміщено 10 великих таблиць з наліпленими знімками і текстами з американської преси, які відображали жалібні наслідки чорнобильської катастрофи.

Дуже прихильно поставилися американська преса і телевізія. Канали WR-GV (канал 6) і WTEN (канал 10) у своїх вечірніх передачах висвітлювали фрагменти з походу і програми. На закінчення ведучий програмою Михайло Савків, мол. подякував всім за участь, а присутні відспівали український гімн.

За підготовку і проведення цієї жалібної імпрези признання належить Михайлові Савкову, мол.

Зеновія Білас

Мистецькі...

Лев Молодожанін працює над бюстом ген. Айзенгера в травні 1965 року (бюро ген. Айзенгера в Геттсбургі).

струмені модерного мистецтва могли розвиватися краще в Москві, як у Києві, тож Малевич став активним у російських мистецьких колах. Мистецтво він старався звести до найпростіших первісних форм — кола, квадрату, прямокутника, ромба тощо, з яких творив свої композиції. Тут цікаво пригадати, всі ці свої твори він старався творити на білому тлі, бо, як казав, українські селянки малюють свої абстрактні квіти завжди на білих стінах печей. 1927 року він був у Німеччині на запрошення групи Бавгаз і хотів залишитися в Польщі, але уряд не погодився, уважаючи його модернізм „комунізмом“.

Із заборонами модернізму й увведенням соцреалізму, Малевич понав на три місяці в московську тюрьму, після цього вернувся на Україну. В Харкові він зв'язався з М. Семенком і для його „Нової генерації“ написав українською мовою цикл 13 статей, важливих для українського і світового авангарду. 1929 року Київський музей влаштував ретроспективну виставку Малевича, за яку директор музею був покараний, а сам мистець мусів перейти на реалістичний стиль. Проте його автопортрет у ренесансовому стилі з 1933 року показав, що і тут він був не абияким майстром.

Попередню ця виставка відбулася у Вашингтоні, де й був виданий об'ємистий каталог цієї виставки. У ньому пропущено майже все, що торкалося зв'язку мистецтва з Україною. Тим часом, Малевич це був мистець творчий на ґрунтах різних культур, так як Пікассо — еспанець або Шагал — жид з Білорусії, що оба стали окрасою французького мистецтва, не перестаючи бути собою.

повідомляємо, що відпочинкова оселя

МОТЕЛЬ „КСЕНЯ“

популярно звана „КОБЗЯРІВКОЮ“

у Гантері в Кетскільських горах

відкрита, як щороку для давніх і нових гостей

Формальне відкриття в суботу, 29-го червня 1991 р. о год. 8-й веч. разом із відкриттям ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ

ЕДВАРДА КОЗАКА і його синів ЯРЕМИ і ЮРІЯ

Розвагова програма.

Замовлення листівно:

Motel "Xenia", Rd. 23A, Hunter, N.Y. 12442

або телефонічно (510) 263-4700

ПЕТРО і ЛІДА КОБЗЯРИ

Jacques Hnizdovsky:

EX LIBRIS

Copyright by Stephanie Hnizdowsky, 1986, pp. 54.

Price \$35.00.

Hnizdovsky felt that the "ex libris is one of the most personal and intimate art forms. It requires close cooperation between the artist and the consumer, and the mutual respect on the part of each. It may be small in size, but certainly is not a 'small' art."

ЗВЕРНЕННЯ ДО УСІХ УКРАЇНЦІВ ДОБРОЇ ВОЛІ

Вперше на терені Канади українська фірма "Карпати Електронікс енд Парселс" йде назустріч тим, що хочуть допомогти знедоленій Україні в тяжкій для неї час.

Через фірму "Карпати" можете переслати з будь-якого кутка світу пакку з харчами, що так потрібні нашим братам і сестрам. Вишліть грошовий переказ на \$80 US або \$92 Can. на адресу Karpaty Electronics and Parcels і протягом трьох тижнів Ваші рідні отримають покунок милосердя в котрому буде:

мука 5 кг.	шинка 454 гр.
цукор 2 кг.	родзинки 0,5 кг.
риж 2 кг.	кава 250 гр.
гречана каша 3 кг.	чай 1 пакча
смаалець в пушці 1 кг.	перець 1 пакча
	шоколад 100 гр.

Широ дякую всім, що причинилися до помічі рідним. Шасті Вам Боже.

Микола Семчишин, власник фірми

KARPATY ELECTRONICS AND PARCELS

120 Runnemed Rd., Toronto, Ont., Canada M6S 2Y3

Tel.: (416) 761-9105

НОВЕ ВИДАННЯ: Ілюстрована БІБЛІЯ для молодих

Нове видання українською мовою широко відомої „Ілюстрованої БІБЛІЇ для молодих“ видруковано в Загребі за дозволом єпископа Славоміра Міковша з Української Католицької Епархії Крижевчі, Югославія.

Авторі скороченого біблійного оповідання, яке видано 1962 р. в Милані, Італії та в Парижі, Франції — Йозеф Е. Крунзе та Самуїл Террієн. Сам єпископ Міковш опрацював українське видання на підставі хорватського перекладу, що друкувалося в Загребі в 1968 р.

Гарно оформлений, розкішно ілюстрований том має розміри 19 x 26 см.

Текст має розділи: СТАРИЙ ЗАВІТ: „Створення світу і патріархи“, „Вихід з Єгипту“, „Закріплення Ізраїля“, „Період пророків“, НОВИЙ ЗАВІТ: „ІСУСОВІ ДІТЯЧІ ЛІТА“, „Явне Ісусове життя“, „Розп'яття на хресті, воскресення, вознесення на небо“, „Первісна християнська Церква“.

Передмова пояснює, що це Біблія — „свята книга християн“ для молодих які, може, не мали жодного релігійного виховання. Цитата із передмови: „Ця Біблія бажає пробудити зацікавлення молодих людей на запити про віру і промистити їм шлях до читання цілої Біблії, яка є нині, а буде й в майбутності, підставою християнської віри і християнського життя“.

Примірники українського видання „Ілюстрованої БІБЛІЇ для молодих“ можна купити за \$28.00 (пересилка не включена) за адресою:

Byzantine Rite Church Supplies

820 N. Franklin Street

Philadelphia, PA 19123

(215) 627-0660

UKRAЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛИК, власник

(908) 647-7221 ■ (908) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568